

Mina drömmars

PRAG

Stad i ljus. Kvällsljuset är nästan magiskt. Vid andra sidan bron Jiráskův most danar ett hus för oss...

TEXT OCH FOTO:SEFYRIN.SE

Det finns en uppenbar risk att man känner att man får en överdos av hus efter några dagar i Prag. Staden är fantastiskt vacker och som gjord för romantiska promenader och historiska upptäcktsfärder. Någon berättade att åk inte till Paris, åk istället till Prag. Prag är som Paris var förr; en romantisk stad - en stad för drömmare.

På snabba, fina motorvägar tar vi oss på mindre än en halvtimme från flygplatsen in till Prags centrum. Med endast knappt två timmars flygtid från Arlanda är vi i hjärtat av Europa, och kan utan ett uns av reströtthet börja utforska staden. Vi tittar till höger, tittar uppåt, tittar till vänster och överallt fascinerar vi av fantastiska byggnader som är utsmyckade med statyer och stiliserade blommor. Nästan överallt är det rent och fräscht, och med bara några hundra meters mellanrum finns det små lådor uppsatta där hundägarna kan ta en påse och plocka upp efter sin hund. Merparten av husen i innerstaden är pietetsfullt renoverade, några hus väntar på sin tur och man får en aning om hur det såg ut för bara några årtionden sedan.

Dansande huset

Den ryska ockupationsmakten hade inte något större intresse av att bevara och renovera det tjeckiska kulturarvet och många hus fick förfalla. Men så tappade Sovjetunionen greppet om sina lydstaten i Centraleuropa och år 1989 utsågs regimkritikern Václav Havel till president. Tre år senare delades landet i Tjeckien och Slovakien.

Vi börjar vår första promenad med att gå över Jiráskův most, en av de många broar som korsar floden Vltava. På andra sidan bron ser vi det "dansande huset" eller som det egentligen heter *Tancici dum*. Än hade vi inte hunnit med någon sejdel öl, då hade det varit mer förståeligt om två hus lutade sig "kind mot kind" och med glasrutor som går i vågmönster och får det hela att se ut som om huset rör sig. Det sägs att Ginger Rogers och Fred Astaire varit förebild och inspiration till byggnaden som uppfördes 1996. Huset i sig är en intressant kontrast till de hundraåriga byggnaderna runt omkring. →

Slink in på en ölstuga. Servitrisen har karisma som ett kylskåp, men vad gör det?

Vid kruttornet är det bara att följa strömmen av turister in mot Staré Město - gamla staden

Uppifrån rådhusornet ser byggnaderna runt torget ut som dockskåp. Och från andra sidan av tornet tittar den mäktiga Týnkytikan uppfostrande på oss

Vid varje hel timme gal tuppen ovanför det astronomiska uret på rådhuset. Samtidigt visar sig apostlarna i fönstergluggarna

St Johannes blickar ut från Karlsbron. Han har nästan blivit blanknött för att det sägs föra tur med sig att röra vid honom.

Vi slinker in i en rökig ölstuga och sätter oss på slitna träbänkar vid ett långbord. Förmodligen är vi de enda turisterna i denna kvartersbar, man tittar lite nyfiket på oss när vi beställer våra öl. Servitrisen har karisma som ett kylskåp, men vad gör det när ölen är kall, god och billig? För mindre än en svensk tia kan man avnjuta en halvliter skummande kall *Pilsner Urquell* i en genuin tjeckisk ölstuga, stämningen får man på köpet. Innan vi vet ordet av, och utan att vi beställt någon ytterligare sejdell står det ändå två nya skummande glas vid de

nästan urdruckna glaset. Här råder omvänd ordning; vill man *inte* ha påbackning säg till servitrisen, annars får man ett nytt glas – ända tills man säger tack och stopp!

På lätta fötter knallar vi glatt vidare strandvägen efter floden och ser Karlsbron med sina statyer avteckna sig lite längre fram. Vi väljer dock att ta av och korsar åter igen Vltava, men den är gången tar vi bron Legil över till Malá Strana – Lillsidan. En kvällsvandring i den vackra och välskötta parken får avsluta dagen.

Morgonen därpå och efter en stadig hotellfrukost siktar vi in oss på Karlsbron. Morgonen är fortfarande lite nyvaken och stadens invånare slipper fortfarande trängas med horder av turister. Vi promenerar längs Lillsidan ut på och Kampaön. Det är lite svårt att föreställa sig att man är i en storstad. På andra sidan Vltava ser vi hur torn och tinnar glittrar när dagens första solstrålar träffar takåsarna. Vi möts av joggare och hundägare och under ett av parkens stora och lum-

miga träd håller en liten grupp på med yogaövningar ackompanjerad av fågelkvitter och bruset från en stad som håller på att vakna.

Turistfälla och kultur är ibland samma mynt men med två sidor. Så även för Karlsbron. Man bör nog vara vid bron tidigt på morgonen om man inte ska drunkna i horder av käck japanska turister som likt dagisbarn på utflykt springer från den ena statyn till den andra med kameran i högsta hugg och med en officers precision radar upp alla sina reskamrater i prydliga led framför statyerna. Efter tio på förmiddagen är Karlsbron en rejäl turistfälla där det är stört omöjligt att få en bra bild på bron eller på någon av de trettio helgonstatyerna. Turister och försäljare trängs och håll i väskan, för bron lär vara ficktjuvarnas paradiset! Många av helgonstatyerna har blivit illa åtgångna av tidens rand och har helt eller delvis ersatts. Vid änden av bron går vi under det 65 meter höga kruttornet och följer folkmassan som sakta →

Fakta Prag

Valuta: 100 czk är ungefär 35 svenska kronor (sept 2007). Tips! Dela det tjeckiska priset med tre så får man på ett ungefär det svenska priset.

Restid: 2 timmar från Arlanda. Från Prags flygplats ca 20-30 min

Ta sig dit: Reguljärflyg med flera bolag. Prisexempel Sterling från 1700 kr

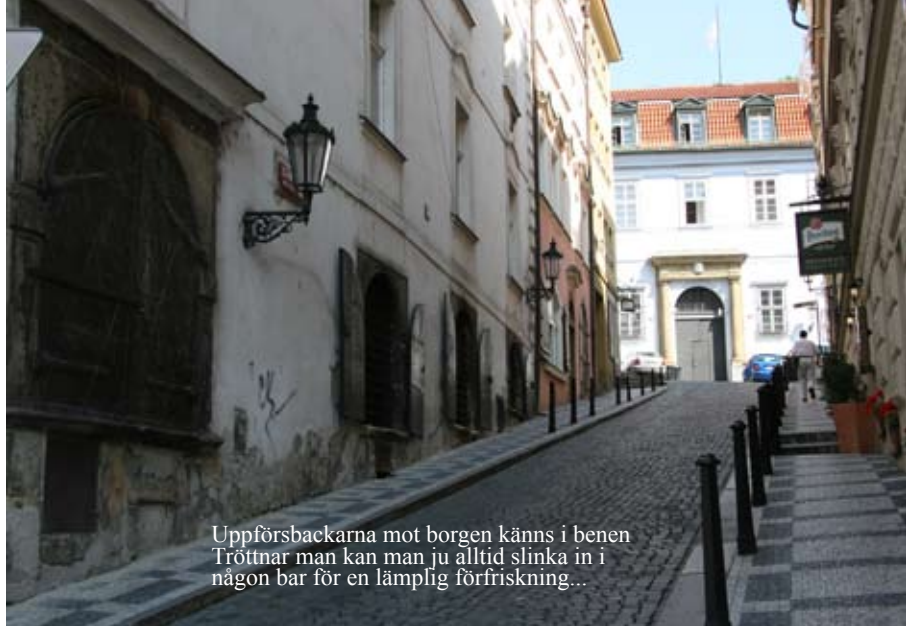
Flygtransfer: Taxi 18 Euro (ca 270 kr) (www.shuttlepragueairport.com)

Bo: Dubbelrum mellanklass i gamla stan inklusive frukostbuffé från 700 kr. Lägenhet i gamla stan från 400 kr. (<http://www.valentyno.cz>)

Information: På www.czeckitout.com finns det allt man behöver veta inför sin resa till Prag. Sidan rekommenderas! På svenska!

På <http://www.praginfo.com> finns det också en del info.

Priskoll: En stor stark 5-10 kr, espresso 10kr, "Dagens" (ofta en rejäl portion köttgryta) 30-40 kr. Billigare utanför turiststråken.

Uppförsbackarna mot borgen känns i benen
Tröttnar man kan man ju alltid slinka in i någon bar för en lämplig förfriskning...

träder fram och visar sig i ett fönster. För cirka tjugo kronor kan man gå (eller åka hiss) upp i det nästan 70 meter höga tornet. Väl värt pengarna för väl uppe möts man av en enastående utsikt och man förstår varför Prag brukar kalla för "de hundra spirornas stad"! Mest iögonfallande är den mäktiga Týnkyrkan som uppfostrande

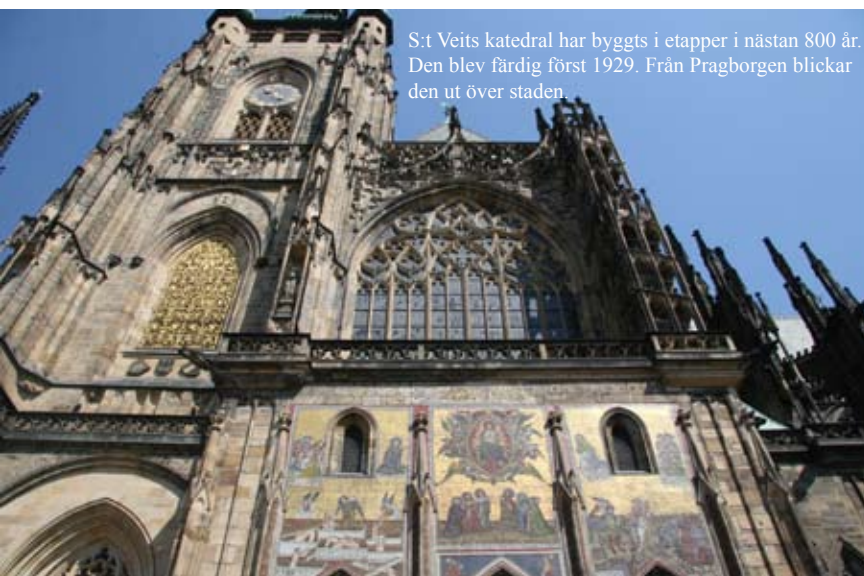
står i stram givakt med sina torn. Nedanför tycks husen se ut som små dockhus och små "myror" kilar omkring i de trånga gränderna. Ljudet av klappande hovar når ända upp till oss och vi tittar ned på hästdroskorna som kör runt turister.

Efter att ha gått upp för trapporna och ramperna och sedan ner igen känns det välförtjänt med en lunchrast. Runt torget finns det många serveringar och priserna är med svenska mått mätt riktigt låga, men om man bara tar sig ett par minuter extra och

går in i gränderna på Týnkyrkans vänstra sida så kommer man strax till en liten skön oas; Valentyno Bar och restaurang. Här är priserna betydligt lägre och tempot lugnare. Beställer pizza under tiden vi läppjar på vår öl. Hinner beställa en öl till när vi ser servitrisen glatt komma gående med två pizzakartonger och minuterarna senare har vi vår pizza på våra tallrikar. Mätta och belåtna och med utvilade ben är vi beredda att fortsätta utforska Gamla staden. Fram på eftermiddagen blir det trångt och varmt och man tröttnar fort på trängseln, istället löser vi en biljett vid ett hamnkontor och följer med på en tvåtimmars båtfärd på floden. Trots att det är varning för turistfälla med stort F med dessa turistbåtar så är det ändå rätt behagligt att se Prag från ett annat perspektiv, att bara lugnt sitta och betrakta sevärdheterna som i sakta mak glider förbi. I solnedgången intensifieras husfasadernas färger och staden tycks för några korta ögonblick nästan likna en tecknad kuliss.

flyter fram på *Celetná*, en av Gamla stans äldsta gator, fram till Rådhuset och det astronomiska uret. Varje hel timme gal tuppen för de fyra figurerna; Döden, Sångaren, Handelsmannen och Bohemen och apostlarna

St Veits katedral har byggts i etapper i nästan 800 år. Den blev färdig först 1929. Från Pragborgen blickar den ut över staden.

På Kampaön finns det gott om lummiga oaser och små kanaler som för tankarna till Venedig.

Är man i Prag är det nog nära på ett måste att besöka Pragborgen. Från Karlsbrons brofäste mot Lillsidan är det enkelt att hitta till borgen; följ bara folkmassan! Räkna med en halvtimmes promenad exklusive stopp för att titta på alla sevärdheter man passerar under promenaden. Lillsidans torg skulle vara riktigt charmig med sina gamla hus om torget inte samtidigt råkade vara en parkeringsplats, men man kan alltid stanna till och titta på den mäktiga S:t Nikolauskyrkan som dominerar torget. På norra sidan av torget finns det en liten arkad där den shoppingsugne kan hitta souvenirer och konsthandverk. Nästan framme vid borgen ligger Schwarzenbergpalatset som bjuder på en synvillia. Man kan lätt tro att fasaden är byggd med pyramidformade stenar, men så är det inte. Istället är fasaden

Schwarzenbergpalatset

målad i en speciell teknik som åstadkommer en effekt av stenkonturer. Precis som när det gäller Karlsbron bör man vara vid borgen tidigt på morgonen. Trängseln är enorm och dussintals av guidegrupper trängs framför de olika sevärdheterna. Vid S:t Veits katedralen som ligger mitt i området är köerna enorma och vi beslutar oss för att strunta i att gå in i katedralen. När vi kommer fram till Guldgränden där Kafka bodde är det nästan stört omöjligt att ens ta sig fram till kön till kiosken där biljetterna finns att köpa. Vi ger upp och tar oss sakta tillbaka igen,

stannar för en fika och summerar vår vistelse i Prag. Det mesta har varit positivt men den stora nackdelen har varit enorma horder med turister, men å andra sidan har det aldrig varit svårt eller långt till någon oas där man kunnat finna en stunds avkoppling.

Och redan på planet hem drömmer jag om nästa besök i Prag - mina drömmars stad. ♥

På Lillsidan kan man koppla av i en lummig park. Kanske picnic i det

Missa inte detta

Kultur och finlir i all ära men den godaste ölen finns i Prag och den ska avnjutas i en ölstuga! Gå några kvarter utanför turiststråken och vips kan du blanda dig med lokalbefolkningen och uppleva den mer genuina stämningen. När benen blir trötta; hoppa på en spår-

vagn och låt slumpen bestämma var du hamnar. Billigaste och bästa sightseeingen.

Undvik turiststågen där man får lyssna på färdiginspelad guidning på fyra språk.

Dyrt, obekvämt och trist

Gör som många andra; inta lunchen som picnic i en park. Det är rent och fint i Prags grönområden och ingen hetsar upp sig för att du dukar upp ost, bröd och en flaska vin och sedan tar en vilopaus under ett träd.

Visst ska man vandra på Karlsbron och i gamla stan, knalla upp till borgen och se

alla "måsten". Men det finns kul udda saker att se; Kafkamuseet och dess två kysande statyer väcker förtjusning

åtminstone hos damerna...

Liten stund för eftertanke får man när man ser hur högt vattnet stod när det var översvämning augusti 2002. Utanför en bar på lillsidan finns vattennivåerna markerade. År 2002 steg floden över dörren...

Sänk blicken och titta på den fina stentläggningen på trottoaren. Nästan överallt har man bemödat sig med att göra konstfulla mönster av gatstenarna.

